

enkelte Baner, hvor de ere lagte paa denne Maade, vil findes i Reglen meget slet at svare Regning; ogsaa af den Grund har jeg meget imod en Bane, der i Skeletform gaar opad Halvøen. Der er endvidere, for at oplyse Thinget om, hvor ringe Anledning der er til at gaae til Aarhus By med den Bane, som jeg anseer for at være den vigtigste, nemlig fra Viborg Ladeplads Hjarbek til Aarhus, af den samme ærede Rigsdagsmand gjort opmærksom paa, at det er et meget vanskeligt Soterrain, som Dampskibene fra Aarhus til Sjælland have at befare. Det staar i en besynderlig Modsigelse med den Betydning, som han tillægger den jydske Bane paa Grund af Træskiben paa Norge og Sverrig over Banens nordlige Endepunkt Frederikshavn. Jeg gad dog spørge, om Farten igjennem Stageraf og det nordlige Kattegat ikke er ganske anderledes vanskelig end Farten med Dampskib imellem Aarhus og Korsør, dækket af Jyllands i Kattegattet fremspringende nærmeste Østland, af Samsø og Sjælland. Der er gjort opmærksom paa, at det Materiale, som Regjeringen har forelagt os, var et besynderligt Materiale, thi det var en teknisk Consulents Udtalelse, men som indlod sig paa statsøconomiske eller nationaløconomiske Sager, som jeg troer, var det Udtryk, den ærede Rigsdagsmand brugte. Jeg begriber ikke, hvorledes nogen Mand, der spørges om, hvor Banens Retningslinie skal gaae, — hvilket Indenrigsministeriet har spurgt om — fyldestgjørende kan besvare dette uden at tage det Statsøconomiske med i Betragtning. Hvad angaaer den paagældende Mand, som derved er dædlet, maa det dog ikke oversees, at han er den, som Staten har valgt til sin Consulent i Sager om Jernbane-Anlæg, og at hans Udvikling i dette Sag er bleven fremmet fra Statens Side i denne Retning. Men der er gjort den Indvending imod ham, at han selv har indrommet, at han ikke kjendte Jylland tilstrækkeligt; der staar, „at han savner et saadant localt Kjendskab“ — det er disse hans Ord, hvortil man har knyttet sin Indvending imod Vægten af hans udtalte Mening — netop til denne Deel af Danmark, der alene vilde kunne give hans Mening om saa almindelige og høiere Forhold og Hensyn nogen

Vægt, men jeg maa gjøre opmærksom paa, at man har overseet, at Chefen for Ingenieurcorpset, der i mange Aar har været dirigerende Viceofficer for Jylland, der stadigen har reist og opholdt sig der, og under hvem alle Terrainundersøgelser, der have været nødvendige for de offentlige Veianlægs Styld, ere foregaaede, fuldstændigt har sluttet sig til hvad den dædledede tekniske Consulent i Jernbanesager, Major Dreier, har udtalt, angaaende det her forhandlede jydske Jernbane-Anlæg, og dette har for mig en saa fuldstændig Vægt, at hili Ditring af Dreiers Erklæring, som man har troet at burde fremdrage her i Thinget, ikke i ringeste Maade svækker min Tillid til Dreiers Udtalelse. Jeg sætter overhovedet vore egne Teknikeres Embeds-Formening i Sagen over Udtalelser, det være sig af hvilken som helst Engælænder i overordnet eller underordnet Stilling, der hører paa en Vogn gjennem Jylland, det være sig paa Østkysten eller Vestkysten, og hvad der af ham løseligt udtales, thi vore Teknikere have udtalt sig under deres Navn i de Erklæringer, der ere fordrede af Regjeringen, og det skal for os, i det Mindste for mig, staae til Troende ligeoverfor al løs Tale, som Ingeniurer fra engelsk Side hidtil have ført og al derpaa begrundet Oftertale. Der er endvidere sagt, at Jylland ikke har nogen Omsetning mellem de enkelte Steder paa Landet, at det mangler store industrielle Anlæg, og at saadanne Forhold, men som mangle, kun gjøre det muligt, at der kan komme en endog nogenlunde stærk indre Communication; altsaa dette jydske Jernbaneanlæg skal ene og alene være henviist til Transitarfærdsele. Jeg maa, hvis jeg tør bruge det Udtryk, beklage den Mangel paa Kjendskab til Jernbaneforhold, som synes at ligge i saadanne Udtalelser; thi det er en bekjendt Sætning, at Baner, der, som f. Ex. i Belgien, oprindeligt vare beregnede paa Transiten, have, naar Spørgsmaalet er om, at sammenligne Transiens Betydning ligeoverfor den indre Samfærdsels Vigtighed og Indflydelse paa Indtægterne, vist sig at være aldeles mod den første Calculus Forventninger om dem. Den Ansøelse, som er udtalt i saa Henseende af den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 2den Valgtreds (Bregendahl), og som, hvis